

MADARAK ÉS FÁK NAPJA

Makó-landori erdő

A hazai fák és erdők védelme mindannyiunk felelőssége! A fák hatékonyan csökkentik a klímaváltozás negatív hatásait, de maguk is szenvednek a felmelegedés következményeitől, amelyek már a hazai faállományokban is tetten érhetők. Éppen ezért fontos megismerkedni a környezetünkben lévő fáinkkal, erdőinkkel és megtanulni, hogy megőrzésükben és gyarapításukban a társadalom minden tagja részéről aktív részvételére van szükség.

Makó város Önkormányzata remek példával szolgál a „Megújuló Csipkesor” TOP-2.1.2-15-CS1-2016-00002 elnevezésű projekt megvalósításával. A beruházás a „zöld város” jegyeiben valósult meg, ahol kiemelt figyelmet kapott a város természeti környezetének megőrzése és fejlesztése. A már meglévő zöld felületek felújításra kerültek, ezenfelül 200 db új cserjét ültettek. A területeken a növényfelületet a biodiverzitás növelése és a növényállomány rekonstrukciója érdekében olyan növények telepítésére került sor, amelyek a városi funkcióknak (sétány és közterek árnyékolása) és az élőhelyek védelmének is megfelelnek.

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Regionális
Fejlesztési Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

ISMERKEDJÜNK MEG A MAKÓ-LANDORI ERDŐ NÖVÉNY ÉS ÁLLATVILÁGÁVAL!

A Makó-landori erdő közigazgatásilag Makóhoz és Marosleléhez tartozik. Az itt húzódó hullámtéri erdők tájképileg és kialakulásukat tekintve is jól elkülönülő egységet alkotnak. Mind botanikailag, mind zoológiai szempontból eltérnek a középső és a déli Tisza-szakasz hasonló erdőtársulásaitól. A terület uralkodó erdőtípusa a keményfa (tölgy, kőris, szil) ligeterdő, kisebb arányban puhafás (fűz, nyár) ligeterdővel találkozhatunk. Az erdők területe fontos kapu, kilométereken át jelent élőhelyi kapcsolatot az erdélyi a bánáti között. Az eddig előkerült védett növények a széleslevelű nőszőfű és a réti iszalag). Igen változatos a terület gerinctelen faunája. A csigák közül mindenképp említést érdemel a bánáti csiga, amelynek a Déli-Kárpátok, a Bihar-hegység és a Keleti-Kárpátok külső oldala képezi előfordulási területét. A dél-alföldi megtelepedése és terjedése kuriózumnak számít, és a terület az egyik legjelentősebb hazai lelőhelye. Az eddig előkerült 12 védett bogárfaj közül fokozottan veszélyeztetett az aranyos bábrabló, a szárnyas futrinka, a nagy szarvasbogár és az orrszarvúbogár. A szárnyas futrinkát kivéve mindegyik faj leginkább az öreg tölgyesekhez kötődik. A területről eddig 41 fészkelő madárfajt mutattak ki. Közülük természetvédelmi szempontból kiemelkedő jelentőségű a citromsármány, a csuszka, a nyaktekercs, a kis fakopáncs, a halvány geze, a sisegő füzike és az erdei pityer, mivel ezek a fajok az Alföldön igen ritkán és csak szigetszerűen fordulnak elő, kizárólag öreg erdőkben találkozhatunk velük. A ritka madárfajok közül feltétlenül meg kell említeni a kabasólymot, a szalakótát, a gyurgyalagot, a búbos bankát, a fekete harkályt és a hollót.